

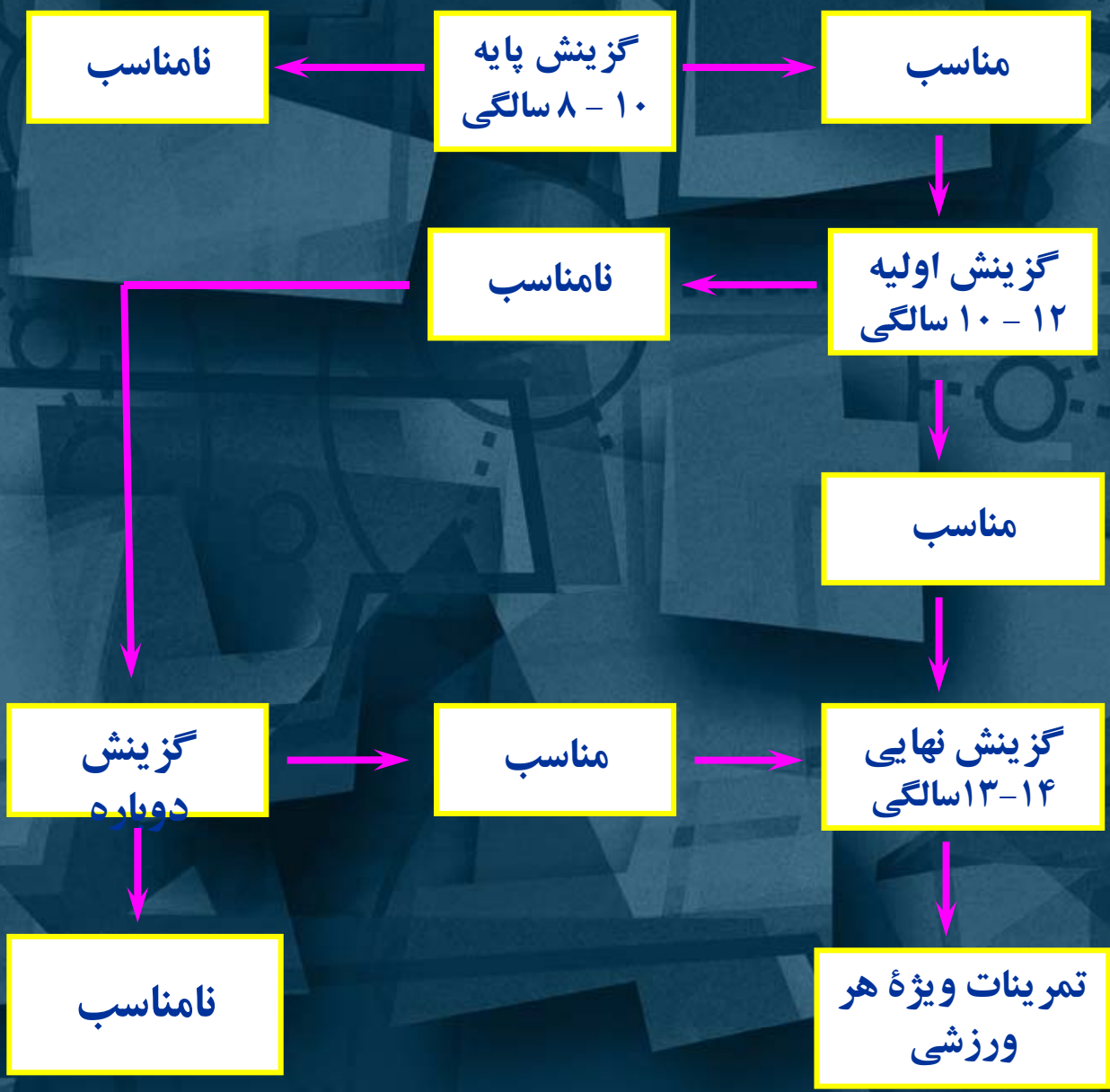
تاریخچه استعداد یابی

روسیه (شوروی سابق) :

شناسایی و پرورش استعداد های ورزشی بر پایه یک طرح جامع و گسترده صورت می گرفت و مدارس ورزش نقش بسزایی در آن داشتند.

در شوروی سابق علاوه بر نقش استعدادیابی در موفقیت دوومیدانی، وجود مسابقات بزرگی همچون جشنواره های ورزشی اسپارتاکیاد شایان توجه است.

آلمان :

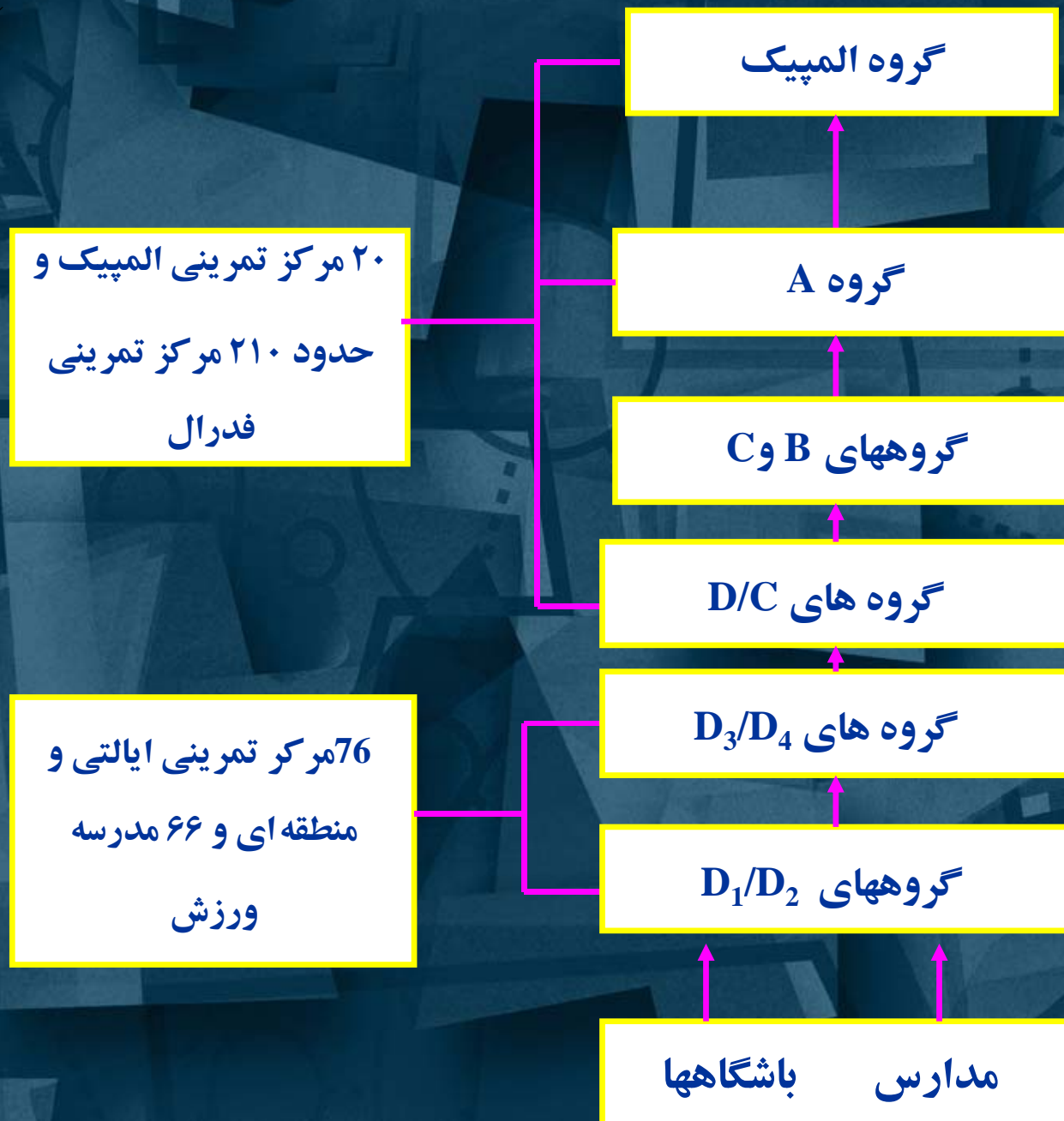
پیش از متحد شدن دو آلمان، برنامه شناسایی و تقویت استعدادها

در آلمان شرقی سابق، سازمان یافته ترین و کارآمدترین نظام در

میان کشورهای جهان بود.

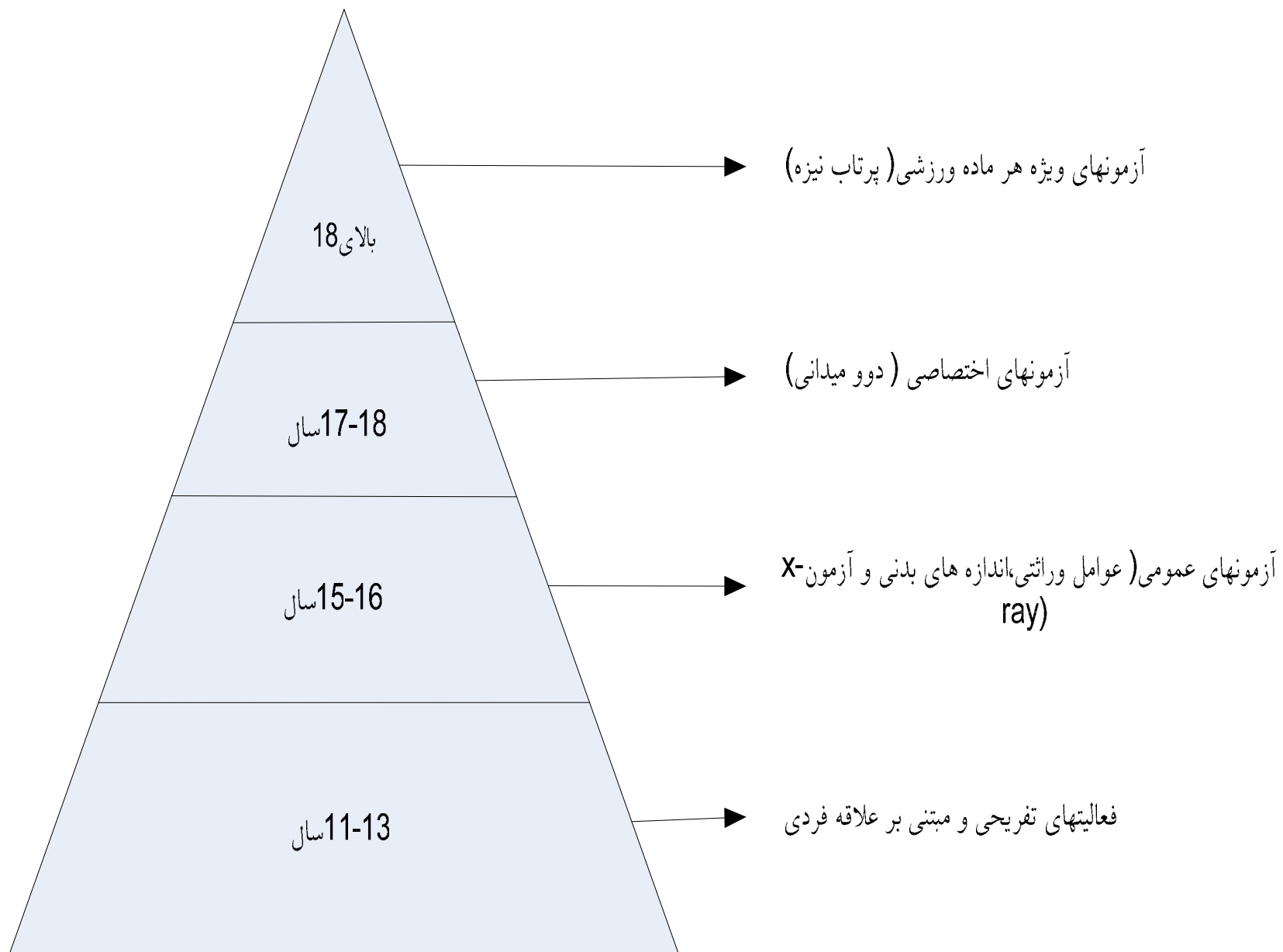

D/C

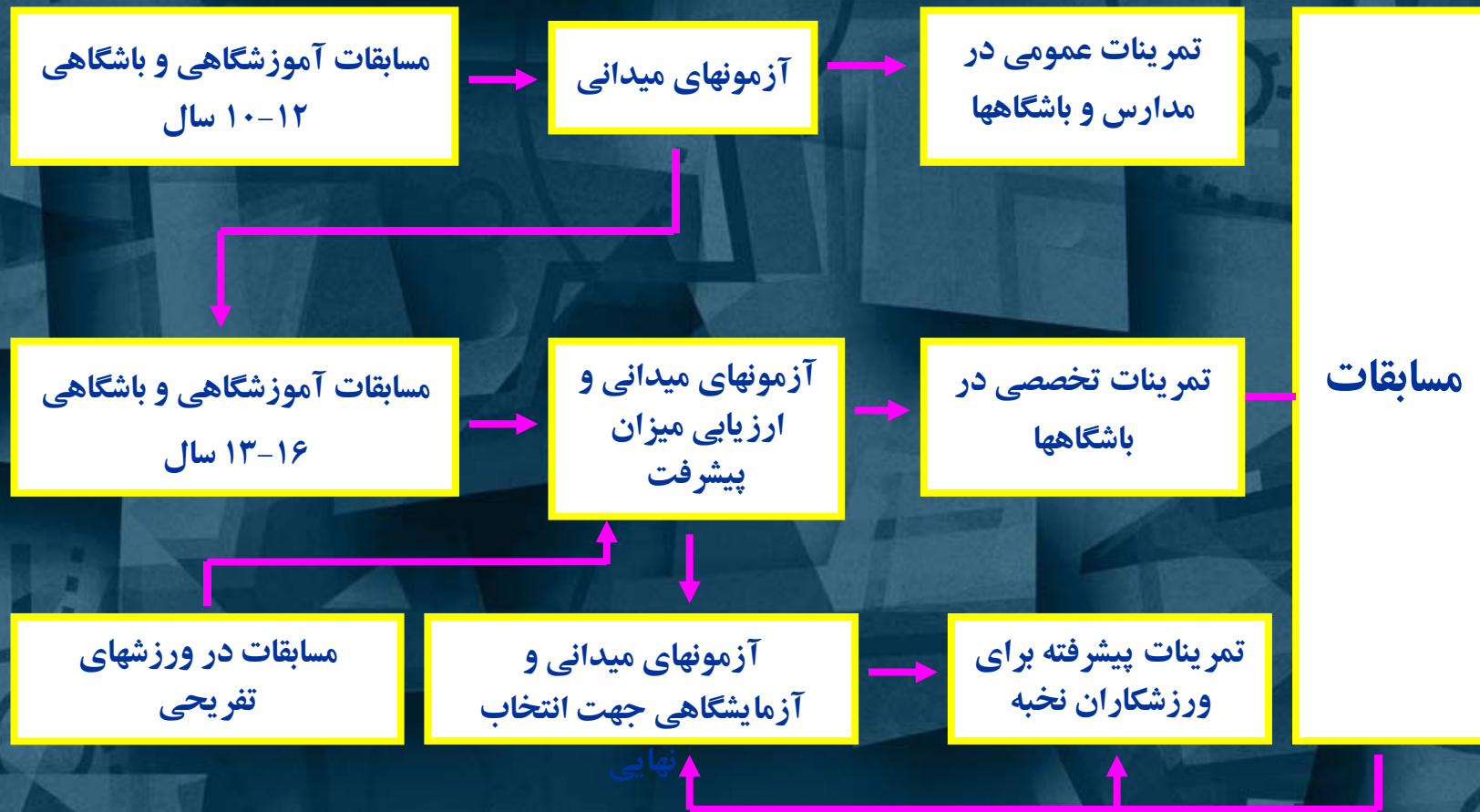
چین :

- در چین هماهنگی میان آموزش و پرورش (مدارس ورزش اوقات فراغت عمومی، دبیرستانهای تربیت بدنی، مدارس ورزش اوقات فراغت اصلی، آموزشگاه های فنی ورزشی) و سازمان های ورزشی نقش اساسی را ایفاء می کند.
- مدل استعداد یابی در چین یک فرایند چهار مرحله ای است که برای مثال نحوه گزینش استعداد ها در رشته دوومیدانی نشان داده شده است.

استرالیا :

برنامه های استعداد یابی در استرالیا از دهه ۱۹۹۰ آغاز گردید و این برنامه ها از بخش های زیر تشکیل می شد:

اهداف عمده این برنامه ها عبارت بودند از:

- جذب استعداد های جوان ، همراه با جذب مربیان خوب ، وسایل و امکانات کافی و اطلاعات مفید و لازم.
- اجرای مسابقات ملی و بین المللی برای جوانان برجسته جهت کسب تجارب ورزشی در مسابقات سطح بالا.
- رشد و ارتقای استانداردهای آموزشی ورزش در مدارس و تشویق دانش آموزان برای حضور در ورزش.
- فراهم نمودن و امکان دادن پاداشهای معنوی و مادی جهت کاهش میزان انصراف و خروج قهرمانان جوان از میادین ورزش
- افزایش سطح مهارت در ورزشکاران استرالیایی در هر دو بخش جوانان و بزرگسالان

آمریکا :

در ایالت متحده امریکا امر استعدادیابی به صورت تصادفی و بر اساس علاقه و گرایش افراد انجام می شود. این سیستم تنها زمانی با رضایتمندی کار خواهد کرد که تعداد زیادی شرکت کننده در مسابقات حضور داشته باشند.

مالینا به عنوان مدیر مؤسسات مطالعات ورزش جوانان آمریکا رسیدن به سطح نخبگی در ورزش بسیار پیچیده تصور می نماید و تنها راه موفقیت آمریکا را استعدادیابی و گزینش به موقع جوانان پیشنهاد می کند.

انگلستان :

در انگلستان طرح سفیران ورزش و سیستم پاداش به عنوان عوامل انگیزنده جوانان جهت شرکت در ورزش مورد استفاده قرار می گیرد.

طرح استعداد یابی در این کشور برای دست یابی به سطوح جهانی در تصویر نشان داده شده است:

ایتالیا :

در ایتالیا رویدادهای ورزشی در سطوح مدرسه و باشگاه شروع شده و در بخشهای استانی، منطقه ای و کشوری پیگیری می شود.

ارزیابی سازمان های دولتی و کمیته ملی المپیک

ارزیابی های منطقه ای

ارزیابی های استانی

باشگاهها

مدارس

کانادا :

در کانادا بهترین آزمونهای استعدادیابی را آزمونهای میدانی می دانند و در طی ۳ مرحله به گزینش می پردازند:

- مرحله اول: اندازه گیری در پنج حیطه پیکر سنجی، فیزیولوژیکی، ادراکی - حرکتی، روانشناختی و محیطی
- مرحله دوم: استفاده از آزمون های تخصصی برای گزینش افراد در تیم های محلی و منطقه ای
- مرحله سوم: گزینش نخبگان جهت رسیدن به اوج اجرای ورزشی

ایران :

- در بررسی سال ۱۳۷۴، دفتر برنامه ریزی تربیت بدنی و ورزش یکی از عمده ترین ضعف های ورزشکاران در رده های سنی مختلف، ضعف عمومی آمادگی جسمانی عنوان گردید.
- با اعزام کارشناس به کشورهای چین، کوبا و کره جنوبی در خصوص نحوه اداره ورزش قهرمانی، ایجاد ستاد پایگاه های ورزش قهرمانی در الویت قرار گرفت.

اهداف پایگاه های ورزش قهرمانی عبارت بودند از :

- ★ کشف ، جذب و پرورش استعداد های ورزشی در سطح کشور.
- ★ ارتقاء سطح علمی - ورزشی قهرمانی.
- ★ اصلاح ساختار مالی ورزش قهرمانی در جهت مصرف بهینه منابع.
- ★ تعیین مربیان و مجهز نمودن آنها به مفاهیم علمی و تکنولوژی پیشرفته ورزش قهرمانی.
- ★ ساختار اماکن مورد نیاز برای توسعه ورزش قهرمانی.
- ★ ایجاد زمینه مناسب برای بهره گیری از خدمات متخصصان امر ورزش قهرمانی.

- در سال ۱۳۷۹ ستاد به دفتر پایگاه ورزش قهرمانی و امور باشگاه ها تغییر نام داد.

- در سال ۱۳۸۰ این پایگاهها با جذب نیروهای تحصیل کرده به مطالعه در زمینه استعدادیابی ورزش در ایران اقدام نمودند که حاصل آن چاپ و انتشار کتاب استانداردهای استعدادیابی در ۱۰ رشته ورزشی بسکتبال، تکواندو، جودو، کاراته، دوومیدانی، شنا، فوتبال، والیبال، وزنه برداری و تیراندازی بود.

مالزی :

طرح استعدادیابی در کشور مالزی در مدارس تحت عنوان مراکز ورزشکاران نخبه و در موسسه ای تحت عنوان ساکان نگارا انجام می گیرد.

روش های استعدادیابی در این کشور بر این عقیده استوار است که کودکان زیر ۱۲ سال بایستس در فعالیت های مختلف ورزشی شرکت نمایند و پس از گذر از سن ۱۲ سالگی آزمون های اختصاصی جهت هدایت در رشته ای مناسب ورزشی به عمل آید.

قطر:

برنامه های استعداد یابی در این کشور مبتنی بر مشاهدات در خیابان ها، زمین های ورزشی، نیروهای مسلح و مدارس می باشد.

- این نظام مشاهداتی فقط در کشوری مانند قطر با جمعیت اندک قابل اجرا می باشد.

مجارستان :

در کشور مجارستان اصولاً یک نظام کارآمد و مدون استعدادیابی برای رشته های مختلف ورزشی وجود ندارد.

- انتخاب نخبگان یک انتخاب ذهنی است و هرگز مشخص نمی شود که کدام رشته واقعاً برای ورزشکاران مناسب ترین است.

ژاپن :

- ماتسوی ژاپنی به عنوان یکی از پرچمداران استعداد یابی ورزشی در ژاپن، اندازه گیری های پیکری، توجه به سرعت حرکت، درشتی بالاتنه و برخورداری از ظرفیت قلبی و حداکثر اکسیژن مصرفی بالا را به عنوان شاخص های استعداد یابی پیشنهاد می نماید.